

Summer Time Concert

hiera-polis

Orchestra Akademik Başkent

Pamukkale Philharmony

Özgecan Günöz,
Soloist Violin, Solist keman

Orhun Orhon,
Conductor, Orkestra şefi

+90 554 895 20 20

/pamukkalefilarmoniderneđi

Pamukkale
Filarmoni
Derneđi

8-9|06|**2022**

Denizli,

Hierapolis

Amphitheatre

Orkestra
Akademik
Başkent

program

**J. P. Moncayo, Huapango
(String Orchestra Version),**
(Yaylı Orkestra Versiyonu)

**L. Janacek,
Idyla For String Orchestra,**
Yaylı Sazlar Orkestrası için "İdil"

1. Andante - Meno mosso - Da capo
2. Allegro - Moderato - [Allegro]
3. Moderato - Con moto - [Moderato]
4. Allegro
5. Adagio - Presto - Adagio
6. Scherzo
7. Moderato

Interlude / Ara

**A. Piazzolla,
Seasons,**
Mevsimler

Solist

Özgecan Günöz

Born in Izmir in 1986, Günöz attended the violin department of Hacettepe University Ankara State Conservatory in 1996 at the age of 10, where she studied with Professors Cengiz Özkök and Reyhan Yücelen Başaran.

She continued her education in September the 9th University of Izmir with Kartal Akıncı by the year 2000, and graduated in 2005 after skipping class for a year, aged 19.

She won many prizes during this period, including the first prize of Aegean Region in a competition organized by the Lions Club (2000) followed by the Jury Special Prize of the national qualifiers of the same competition. Günöz was awarded the third place in a competition organized by the joint venture of Yamaha and State Conservatory of September the 9th University in 2004.

After studying with David Salness in the University of Maryland in 2006, Günöz started her graduate study with Venyamin Warshavski at the State Conservatory of Istanbul University. She completed this study and earned her master's degree in 2010.

The artist joined the Bremen International Youth Orchestra and Anadolu Youth Orchestra and played in various concerts, participated in festivals and master classes.

She studied violin with Walentyny Jakubowskiej, Igor Oistrakh, Gerhard Schulz, Jerrold Rubinstein and Joshua Epstein. Among the names with whom she studied chamber music are Günter Pichler, Rohan Gregory, Elise Kuder, Troy Stuart, Kate Vincent and Miranda Dale.

She played as a violin soloist with the Presidential Symphony Orchestra, Istanbul, Izmir and Antalya State Symphony Orchestras, Shumen State Symphony Orchestra of Bulgaria, Istanbul Chamber Orchestra, Eskişehir Metropolitan, the Orchestra Academic Başkent, Academic Chamber Orchestra of Mersin University, Ankara Youth Symphony Orchestra, September the 9th University Symphony Orchestra and Chamber Orchestra of Bodrum.

Having won an acception from the Presidential Sypmhpony Orchestra in 2007, she has been playing with Istanbul State Symphony Orchestra since 2011, where she was given the title of Vice Concertmaster in 2016. She is also a member of the Borusan Istanbul Philharmonic.

Günöz plays with the Bosphorus trio and plays solo violin in concerts.

1986 yılında İzmir’de doğan sanatçı, 10 yaşındayken Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı’nın keman bölümüne girerek Prof.Cengiz Özkök ve Prof. Reyyan Yücelen Başaran ile çalıştı. 2000 yılından itibaren eğitimine Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı’nda Kartal Akıncı ile devam etti ve bir yıl sınıf atlayarak 2005 yılında 19 yaşındayken mezun oldu.

2000 yılında Lions kulübünün düzenlemiş olduğu keman yarışmasında Ege Bölgesi birincisi oldu, aynı yarışmanın Türkiye elemelerinde ise “Juri Özel Ödülü”ne layık görüldü.

2004 yılında Yamaha ile D.E.Ü. Devlet Konservatuvarı’nın ortaklaşa düzenlediği Yaylı Çalgılar yarışmasında üçüncülük ödülünü kazandı.

2006 yılında Maryland Üniversitesi'nde David Salness ile çalışan sanatçı, 2007'de İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda Venyamin Warshavski ile yüksek lisans çalışmalarına başladı ve 2010 yılında yüksek lisansını tamamladı.

Bremen Uluslararası Gençlik Orkestrası'na ve Anadolu Gençlik Orkestrası'na katılan Günöz, çeşitli ülkelerde konserler verdi, festivallere ve ustalık sınıflarına katıldı.

Eğitim hayatı boyunca Walentyny Jakubowskiej, Igor Oistrakh, Gerhard Schulz, Jerrold Rubenstein ve Joshua Epstein ile keman, Günter Pichler, Rohan Gregory, Elise Kuder, Troy Stuart, Kate Vincent ve Miranda Dale ile oda müziği çalışmalarında bulundu.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, İstanbul, İzmir ve Antalya Devlet Senfoni Orkestraları, Bulgaristan Shumen Devlet Senfoni Orkestrası, İstanbul Oda Orkestrası, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Orkestrası, Orkestra Akademik Başkent, Mersin Üniversitesi Akademik Oda Orkestrası, Ankara Gençlik Senfoni Orkestrası, Dokuz Eylül Üniversitesi Senfoni Orkestrası ve Bodrum Oda Orkestrası ile solist olarak konserler verdi.

2007 yılında Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın açtığı sınavı kazanan sanatçı, 2011 yılından itibaren görevine İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası'nda devam etmekte olup 2016'da başkemancı yardımcısı ünvanını almıştır.

Aynı zamanda Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası üyesi olan sanatçı, solo konserlerine ve Bosphorus Trio ile oda müziği alanındaki çalışmalarına devam etmektedir.

Conductor *Orkestra Şefi*

Fazlı Orhun Orhon

Phd (2008), Bilkent University
Master (2004), Bilkent University

Orhun Orhon, one of the most important conductors of his generation, started his music education at Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts with Elhan Bakihanov in the Field of Theory-Composition Art. Following his graduation, he was admitted to the Academie Internationale de Musique de Gaillard in France. He continued his education as a student of Oliv r Messiaen in the composition class of Rainer Boesch, one of the leading composers of modern music.

After returning home, he continued his academic career at the Faculty of Music and Performing Arts of Bilkent University and completed his doctoral studies in conducting under supervision of Prof. G rer Aykal. Orhun Orhon, who has a rich repertoire ranging from the baroque period to 21st century works, has received acclaim and many positive reviews for his faithful interpretations of period and style characteristics as well as the works of contemporary Turkish composers.

In 2011, he had the chance to actively work with the famous conductor Kurt Masur at a workshop in Germany.

He works as a lecturer at the State Conservatory of Başkent University and is the conductor and general music director of the Orchestra Akademik Başkent.

Orhon is the founding conductor of the Pamukkale Philharmonic Orchestra.

*Doktora (2008), Bilkent Üniversitesi,
Yüksek Lisans (2004), Bilkent Üniversitesi,
Lisans (2001) Bilkent Üniversitesi,*

Kuşağının önemli orkestra şeflerinden olan Orhun Orhon, müzik eğitimine Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Teori-Kompozisyon Sanat Dalında Elhan Bakihanov ile başladı. Mezuniyetinden sonra Fransa'daki Academie Internationale de Musique de Gaillard'a kabul edildi. Öğrenimine Olivér Messiaen'in öğrencisi, modern müziğin önce gelen bestecilerinden Rainer Boesch'un kompozisyon sınıfında devam etti.

Yurda döndükten sonra akademik kariyerini Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde sürdürdü ve orkestra şefliği alanındaki doktora çalışmalarını Prof. Gürer Aykal ile tamamladı.

Barok dönemden 21. Yüzyıl eserlerine uzanan zengin bir repertuvara sahip olan Orhun Orhon, dönem ve stil özelliklerine sadık yorumları ve çağdaş Türk bestecilerinin eserleri ile beğeni toplamış, birçok olumlu eleştiri almıştır.

2011 yılında Almanya'da bir çalıştayda ünlü şef Kurt Masur ile aktif olarak çalışma şansını yakalamıştır.

Başkent Üniversitesi Devlet Konservatuvarında öğretim görevlisi olarak çalışmakta olan Orhun Orhon, Orkestra Akademik Başkent'in şefliğini ve genel müzik direktörlüğü görevini yürütmektedir.

Orhon, Pamukkale Filarmoni Orkestrası kurucu şefidir.

Özgecan Günöz,

Soloist Violin, Solist keman

Orhun Orhon,

Conductor, Orkestra şefi

First Violin/I. Keman

Ana Albero

Tunç Küyel

Gönenç Sazer

Dirimcan Ceserođlu

Senem Akgöl

Eda Aymergen

Second Violin/II. Keman

Özge Erdem

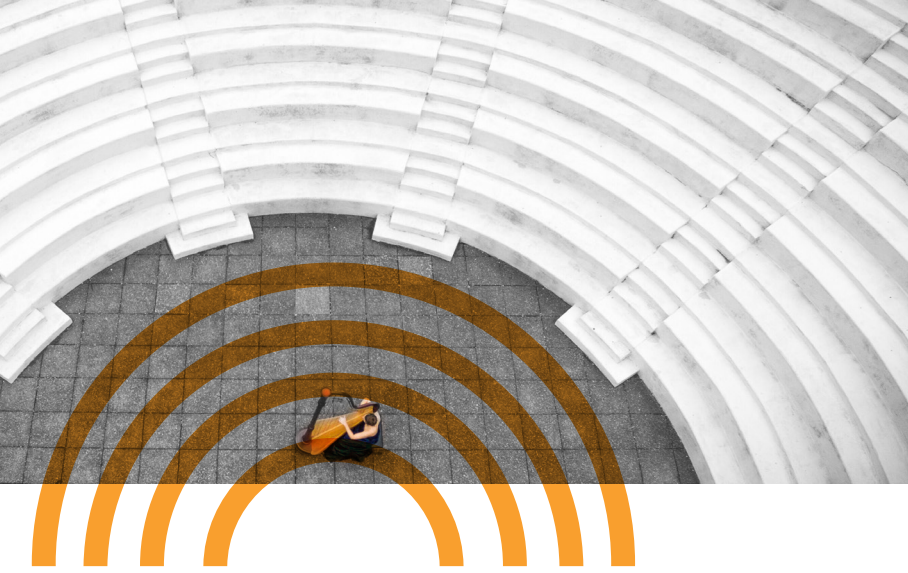
Ümit Önder

Damla Bozkurt

Yağız Tan

Buse Atasayar

Viola/Viyola

Ali Başıeğmezler

Tuęçe Baydar

Günsu Erdem Turan

Caner Soyberk

Cello/Cello

Ediz Şekercioęlu

Damla Çaylı Güngör

Aslı Gültekin

Can Ünver

Taşkın Sözen

Bass/Bas

Gizem Sözeri

Orkestra Akademik Başkent

Orkestra Akademik Başkent is established under the auspices of Prof. Dr. Mehmet Haberal in 2003. Apart from the annual program, the orchestra realised many concert tours and gave festival concerts in both various cities of Turkey and abroad. Having a repertoire ranging from baroque period to contemporary music, the orchestra also realised the world premiere of many new compositions and welcomed new approaches and has been highly acclaimed for its energetic and exquisite interpretations. Well known musicians like Aneleen Lenaerts, Benyamin Sönmez, Emre Elivar, Emre şen, Enrique Batiz, Gökhan Aybulus, Gülsin Onay, Gürer Aykal, İdil Biret, Igor Pikayzen, Lucienne Renaudin – Vary, Martin Berkofsky, Davide Alogna, Salvatore Accordo, Soyoung Yoon, Rocco Filippini, Gustav Rivinius took part in orchestra's concerts. Orkestra Akademik Başkent performed in the opening concert of St. Petersburg Piano Festival which was organized as part of the 60th anniversary of the establishment of UNESCO and performed on the opening concert as the first orchestra invited from Turkey. The orchestra has also been included in the recordings of Turkish Guitar Concertos published by Çağsav and currently is in partnership with the Computer Engineering Department of

Middle East Technical University a research study
concerning a responsive, AI interfaced virtual performer.

Orkestra Akademik Başkent 29 Ekim 2003 tarihinde Başkent Üniversitesi Kurucusu ve Yönetim Üst Kurulu Başkanı Prof. Dr. Sayın Mehmet Haberal'ın himayelerinde kurulmuştur. Orkestra şefliğini Orhun Orhon'un yapmakta olduğu Orkestra Akademik Başkent; Ankara'da başta Başkent Üniversitesi Bağlıca Kampüsü'nde ve Ankara'nın çeşitli konser salonlarında verdiği periyodik konserlerinin yanı sıra Türkiye'nin çeşitli kentlerine ve yurt dışına konser turneleri yapmış, festival konserleri vermiş ve kayıtlar gerçekleştirmiştir. Dağarında, barok dönemden çağdaş müziğe kadar geniş bir yelpazede eserler yer alan orkestra, pek çok eserin dünyadaki ilk seslendirilişini gerçekleştirmiş, olumlu eleştiriler almıştır. Orkestra; Aneleen Lenaerts, Benyamin Sönmez, Cihat Aşkın, Davide Alogna, Emre Elivar, Emre Şen, Enrique Batiz, Gökhan Aybulus, Gustav Rivinius, Gülsin Onay, Gürer Aykal, İdil Biret, İgor Pikayzen, Lucienne Renaudin-Vary, Martin Berkofsky, Rocco Filippini, Salvatore Accardo, Soyoung Yoon, Tunç Ünver, gibi tanınmış solist ve şefler ile; Kamerhan Turan, Rauf Paşaoğlu, Gülüm Sürmen Ötenel, Sibel Sarıcan Gündüz, Sevinç Keser Varol, Kaan Yüksel, Cem Çeliksirt ve Berkcan Akıncı gibi aynı zamanda Başkent Üniversitesi Devlet Konservatuvarı bünyesinde yer alan saygın sanatçılarımızla ve kendi bünyesi içerisindeki müzisyenlerin solistliği ile de konserler gerçekleştirmiştir. Orkestra Akademik Başkent, geçmiş yıllar içerisinde St. Petersburg Piyano Festivali'ne davet edilmiş ve UNESCO'nun kuruluşunun 60. yılı kapsamında düzenlenen bu festivale Türkiye'den davet edilen ilk orkestra olarak açılış konserini gerçekleştirmiştir. Topluluk, 2017 yılında Üzeyir Hacıbeyov Uluslararası Festivali kapsamında Bakü'ye davet edilmiştir. 2018 yılında, Çağsav tarafından yayınlanmış olan Türk Gitar Konçertoları albümünde yer almıştır.

J. P. Moncayo

A percussionist who worked mainly as a conductor, José Moncayo wrote a couple of symphonies, an opera, and a ballet, among a relatively modest output. In 1941, Carlos Chávez asked Moncayo to write a piece based on the popular music of the Veracruz area on the Gulf of Mexico for the Symphony Orchestra of Mexico, in which Moncayo had played as a percussionist since it was founded in 1932.

“Blas Galindo [a fellow composer and colleague] and I went to Alvarado, one of the places where folkloric music is preserved in its most pure form; we were collecting melodies, rhythms, and instrumentations for several days,” Moncayo recalled for one of his students. “The transcription of it was very difficult because the huapangueros never sang the same melody twice in the same way.

When I came back, I showed the collected material to Candelario Huízar, who gave me a piece of advice that I will always be grateful for: ‘Introduce the material first in the same way you heard it and develop it later according to your own ideas.’ And I did it, and the result is almost satisfactory for me.” Moncayo incorporated three traditional Veracruz huapangos - “Siqui-Siri,” “Balajú,” and “El Gavilán” - into his orchestral masterpiece.

Colorfully orchestrated with an emphasis on instruments typical of the Veracruz style and driven by the distinctive huapango rhythm, Huapango has become an enduring classic. Chávez premiered it in August 1941 at the Palacio de Bellas Artes in Mexico City.

Çoğunlukla orkestra şefi olarak çalışan bir perküsyoncu olan José Moncayo, nispeten mütevazı birkaç senfoni, bir opera ve bir bale yazdı. 1941'de Carlos Chavez, Moncayo'dan Meksika Körfezi'ndeki Veracruz bölgesinin popüler müziğine dayanan ve Moncayo'nun 1932'de kurulduğundan beri perküsyon olarak çaldığı Meksika Senfoni Orkestrası için bir eser yazmasını istedi.

Moncayo, öğrencilerinden biri için "Blas Galindo [bir besteci ve meslektaşı] ve ben folklorik müziğin en saf haliyle korunduğu yerlerden biri olan Alvarado'ya gittik; birkaç gün boyunca melodiler, ritimler ve enstrümanlar topluyorduk" dedi. "Bunun transkripsiyonu çok zordu çünkü huapanguerolar aynı melodiyi asla aynı şekilde iki kez söylemediler. Geri döndüğümde toplananları Candelario Huizar'a gösterdim ve bana her zaman minnettar olacağım bir tavsiyede bulundu 'Bulguları ilk önce sizin duyduğunuz şekilde tanıtın ve daha sonra kendi fikirlerinize göre geliştirin ve ben onu yaptım, sonuç benim için tatmin edici'".

Moncayo, üç geleneksel Veracruz huapangosunu - "Siqui-Siri", "Balajú" ve "El Gavilán" - orkestra başyapıtına dahil etti. Veracruz tarzına özgü enstrümanlara vurgu yaparak ve kendine özgü huapango ritmi tarafından yönlendirilen renkli bir şekilde düzenlenmiş olan Huapango, kalıcı bir klasik haline geldi. Chavez'in galası Ağustos 1941'de Mexico City'deki Palacio de Bellas Artes'de yapıldı.

A. Piazzolla | Seasons

The Cuatro Estaciones Porteñas, also known as the Estaciones Porteñas or The Four Seasons of Buenos Aires, are a set of four tango compositions written by Ástor Piazzolla, which were originally conceived and treated as different compositions rather than one suite, although Piazzolla performed them together from time to time. The pieces were scored for his quintet of violin (viola), piano, electric guitar, double bass and bandoneón. By giving the adjective porteño, referring to those born in Buenos Aires, the Argentine capital city, Piazzolla gives an impression of the four seasons in Buenos Aires. The order of performance Piazzolla gave to his "Estaciones Porteñas" is: Otoño (Autumn), Invierno (Winter), Primavera (Spring), Verano (Summer). It was different from Vivaldi's order.

The Seasons

Verano Porteño (Buenos Aires Summer) written in 1965, originally as incidental music for the play 'Melenita de oro' by Alberto Rodríguez Muñoz.

Invierno Porteño (Buenos Aires Winter) written in 1969.

Primavera Porteña (Buenos Aires Spring) written in 1970,

Otoño Porteño (Buenos Aires Autumn) written in 1970.

In 1996-1998, the Russian composer Leonid Desyatnikov made a new arrangement of the above four pieces with a more obvious link between Vivaldi's 'Four Seasons' and Piazzolla's, by converting each of Piazzolla's movements into three-sections, and arranges the piece for solo violin and string orchestra. In each movement, Desyatnikov includes several quotations from original Vivaldi's work. Desyatnikov reflects the inversion of the seasons between the hemisphere in his placement of the Vivaldi quotations; for example, Verano Porteño has added elements of L'inverno (Winter) of Vivaldi.

Mevsimler

Estaciones Porteñas veya Buenos Aires'in Dört Mevsimi olarak da bilinen Cuatro Estaciones Porteñas, Ástor Piazzolla tarafından yazılan ve Piazzolla'nın zaman zaman birlikte gerçekleştirmesine rağmen, başlangıçta bir süitten ziyade farklı kompozisyonlar olarak tasarlanan ve ele alınan dört tango kompozisyonundan oluşan bir settir. Parçalar keman (viyola), piyano, elektro gitar, kontrbas ve bandoneón beşlisi için oluşturuldu. Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te doğanlara atıfta bulunan porteño sıfatını vererek Piazzolla, Buenos Aires'teki dört mevsim izlenimi veriyor. Piazzolla'nın "Estaciones Porteñas" a verdiği performans sırası şöyledir: Otoño (Sonbahar), Invierno (Kış), Primavera (İlkbahar), Verano (Yaz). Vivaldi' nin düzenlemesinden farklıdır.

Mevsimler,

Verano Porteño (Buenos Aires Yaz)

1965 yılında, aslen Alberto Rodríguez Muñoz'un 'Melenita de oro' adlı oyununun gelişi güzel müziği olarak yazılmıştır.

Invierno Porteño (Buenos Aires Kışı) 1969'da yazıldı.

Primavera Porteña (Buenos Aires Baharı)
1970 yılında yazıldı,

Otoño Porteño (Buenos Aires Sonbahar)
1970 yılında yazılmıştır.

1996-1998 yıllarında Rus besteci Leonid Desyatnikov, Piazzolla'nın hareketlerinin her birini üç bölüme ayırarak Vivaldi'nin 'Four Seasons' ile Piazzolla'nın hareketleri arasında daha belirgin bir bağ olan yukarıdaki dört parçanın yeni bir düzenlemesini yaptı ve parçayı solo keman ve yaylı orkestra için düzenledi.

Her harekette Desyatnikov, orijinal Vivaldi'nin eserinden birkaç alıntı içeriyor. Desyatnikov, Vivaldi alıntılarını yerleştirmesinde Dünyanın iki yarı küresi arasındaki mevsimlerin tersine dönmesini yansıtıyor; örneğin Verano Porteño, Vivaldi'nin L' inverno (Kış) unsurlarını ekledi.

L. Janacek, *Idylla*

Leos Janáček's second surviving large-scale instrumental work, the *Idyll* for string orchestra, was written by the 24-year-old composer in summer 1878 and completed on August 29. The work received its premier on December 15 of that year in Brno under Janáček's direction and with Dvorák in the audience. Hopefully he was gratified to hear so much of his own music in Janáček's, because while there are some reminiscences of other composers in each of the *Idyll*'s seven movements, Dvorák was certainly the most frequent model. While some of this influence is no doubt owing to both composers' common roots in Czech and Moravian folk music, the extent of Janáček's borrowings from Dvorák are striking. The opening *Andante* has Dvorák's sweetness-in-sadness in its opening tune. The second-movement *Allegro* has Dvorák's lilting feel for triple-time. The third movement's *Moderato* is a weightier piece that reaches past Dvorák to Mendelssohn for its stately sorrow, with traces of Dvorák's string writing in the soaring violins. The central *Allegro* is indebted to the *Scherzo* from Dvorák's *Serenade for Strings*, especially in its fiddle-like climax. The fifth movement's *Adagio* is a *Dumka* in the Dvorák mold, with tragic tone in the interweaving of the cello and first violin melodies. The sixth movement is a *Scherzo* with tunes in imitation and counterpoint that recalls the first set of Dvorák's

Slavonic Dances. The closing Moderato is the only movement in the Idyll that bears only traces of Dvorák's influence in its melodies, but Handel can be heard in the gravity of its opening and in its contrapuntal writing.

İdil

Leos Janáček'in süregeen ikinci büyük ölçekli enstrümantal eseri olan yaylı çalgılar orkestrası için İdil, 1878 yazında 24 yaşındaki besteci tarafından yazılmış ve 29 Ağustos'ta tamamlanmıştır. Eser, aynı yılın 15 Aralık'ında Brno'da Janáček'in yönetiminde ve Dvorák'ın seyircisiyle prömiyerini aldı. Ümit edilir ki Janáček'te kendi müziğinin çoğunu duymaktan memnun olmuştur, çünkü İdil'in yedi hareketinin her birinde diğer bestecilerin bazı anıları olsa da, Dvorák kesinlikle en sık kullanılan modelidir. Bu etkinin bir kısmı şüphesiz hem bestecilerin Çek ve Moravya halk müziğindeki ortak köklerine sahip olmakla birlikte, Janáček'in Dvorák'tan aldığı borçlanmaların kapsamı dikkat çekicidir. Açılış Andante, açılış melodisinde Dvorák'ın hüzün içindeki tatlılığına sahiptir.

İkinci, Allegro, Dvorák'ın üç kez hareketlilik hissine sahip. Üçüncü, Moderatosu, Dvorák'ın yükselen kemanlardaki dize yazısının izleriyle, görkemli üzüntü için Dvorák'tan Mendelssohn'a ulaşan daha ağır bir eserdir. Orta Allegro, özellikle kemanların doruk noktasıyla, Dvorák'ın Dizeler için Serenatından Scherzo'ya bağlanır. Beşinci, Adagio'su, çello ve ilk keman melodilerinin iç içe geçmesinde trajik bir tonu olan Dvorák kalıbındaki bir Dumka'dır. Altıncı, Dvorák'ın Slav Danslarının ilk setini anımsatan taklit ve kontrpuan melodileri olan bir Scherzo'dur. Kapanış Moderatosu, İdil'de ezgilerinde Dvorák'ın etkisinden yalnızca izler taşır ancak Handel, açılışının ciddiyetinde ve kontrapuntal akışında duyulabilir.

Hierapolis, Magnificent City of Ancient World

Hierapolis was an ancient Phrygian city located on hot springs in classical Phrygia in southwestern Anatolia, Denizli. Its ruins are adjacent to modern Pamukkale in Turkey and currently comprise an archaeological museum. The site has the Tomb of Philip the Apostle. The hot springs have been used as a spa since the 2nd century BC, with many patrons retiring or dying there. The large necropolis is filled with sarcophagi, most famously that of Marcus Aurelius Ammianos, which bears a relief depicting the earliest known example of a crank and rod mechanism. The great baths were constructed with huge stone blocks without the use of cement and consisted of various closed or open sections linked together.

Hierapolis is located in the Büyük Menderes (the classical Meander) valley adjacent to the modern Turkish cities of Denizli. It is located in Turkey's inner Aegean region, which has a temperate climate for most of the year. Known as Pamukkale (Cotton Castle) or ancient Hierapolis (Holy City), this area has been drawing the weary to its thermal springs since the time of Classical antiquity.

The Phrygians built a temple, probably in the first half of the 7th century BC. This temple, originally used by the citizens of the nearby town of Laodicea, would later form the centre of Hierapolis.

Hierapolis was founded as a thermal spa early in the 2nd century BC within the sphere of the Seleucid Empire. Antiochus the Great sent 2,000 Jewish families to Lydia and Phrygia from Babylon and Mesopotamia, later joined by more from Judea. The Jewish congregation grew in Hierapolis and has been estimated as high as 50,000 in 62 BC.

Hierapolis became a healing centre where doctors used the thermal springs as a treatment for their patients same as nearby Laodicea (remember from the Holy Bible, "Epistulam ad Laodiceam", Letter to Laodiceans, of St. Paul).

Through the influence of the Christian apostle Paul, a church was founded here while he was at Ephesus. The Christian apostle Philip spent the last years of his life here. The town's Martyrium was alleged to have been built upon the spot where Philip was crucified in AD 80. His daughters were also said to have acted as prophetesses in the region.

Hierapolis became one of the most prominent cities in the Roman Empire in the fields of the arts, philosophy, and trade. The town grew to 100,000 inhabitants and became wealthy.

The temple of Apollo was deliberately built over an active fault. This fault was called the Plutonion. It was the oldest religious centre of the native community, the place where Apollo met with Cibebe. It was said that only the priest of the Great Mother could enter the cave without being overpowered by the noxious underground fumes. Temples dedicated to Apollo were often built over geologically active sites, including his most famous, the temple at Delphi. When the Christian faith was granted official primacy in the 4th century, this temple underwent a number of desecrations. Part of the peribolos was also dismantled to make room for a large Nymphaeum. During the early years of the town, castrated priests of Cybele descended into the plutonion, crawling over the floor to pockets of oxygen or holding their breath. Carbon dioxide is heavier than air and so tends to settle in hollows.

The priests would then come up to show that they were miraculously immune to the gas and infused with divine protection.

Beyond the city walls and meadow, following the main colonnaded road and passing the outer baths (*thermae extra muros*), an extensive necropolis extends for over 2 kilometres (1.2 mi) on both sides of the old road to Phrygian Tripolis and Sardis. The other goes south from Laodicea to Colosae. The necropolis extends from the northern to the eastern and southern sections of the old city. Most of the tombs have been excavated. This necropolis is one of the best preserved in Turkey. Most of about the 1,200 tombs were constructed with local varieties of limestone, though marble has been used, as well. Most tombs date from the late Hellenic period, but there are also a considerable number from the Roman and early Christian periods. People who came for medical treatment to Hierapolis in ancient times and the native people of the city buried their dead in tombs of several types according to their traditions and socio-economic status.

Famous philosopher Epictetus was a native of Hierapolis before taken to Rome as a slave.

Pamukkale Filarmoni Derneđi

Philharmonic Association of Pamukkale

Philharmonic Association of Pamukkale (PFD) was established to make organizations of concert programs of western classical music in September 2021, by a bunch of activists in Denizli. It is founded as an NGO without any support from the Government. Musical education of youngsters, establishment of a "Pamukkale Philharmonic Orchestra" and raise an interest for classical music in the public are the main goals of the PFD.

The first organization of the association was "Hello to Spring" Concert on March 5th, 2022 which was performed with surprisingly extraordinary success and public interest.

The primary concern of the PFD is to establish a program of concerts on a regular basis.

Terminology / Müzik Terimleri

counterpoint

is the relationship between two or more musical lines

kontrapuntal

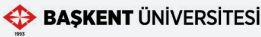
birden fazla melodi çizgisinin üst üste getirilmesiyle oluşturulan beste tekniđi.

Beats per minute (BPM) ***dakikada vuruş sayısı***

adagio: slow with great expression / <i>yavaş</i>	66-76
allegro: fast, quick, and bright / <i>hızlı</i>	120-168
andante: at a walking pace / <i>sakince</i>	76-108
largo: slow and broad / <i>çok yavaş</i>	40- 60

Pamukkale
Filarmoni
Derneđi

Alindair

